

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202501
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819202501.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej S. A., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX, o zaplatenie 6.348,90 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12Csp/119/2019-50 z 2.12.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom v Bratislave domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 6.348,90 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 30.1.2017 do zaplatenia, zo záväzkového právneho vzťahu strán založeného zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 6.3.2015, uzavretou medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej tiež len „CFH“) ako veriteľom a žalovanou v hmotnoprávnom postavení dlžníka (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej CFH poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.196,07 €, oproti povinnosti vrátiť ich spolu s dohodnutými úrokmi v 84 mesačných splátkach po 141,40 €. Žalovaná podľa tvrdenia žalobcu postupnými splátkami zaplatila na svoj úverový záväzok spolu sumu 2.121,- € a následne prestala dohodnuté splátky platiť. Z tohto dôvodu CFH po predchádzajúcej márnej výzve na splnenie už zročného záväzku, listom zo dňa 19.1.2017 uplatnil právo na okamžité zosplatnenie úveru a žalovaná ani takto zosplatnený dlh nespĺnila. Po zániku CFH rozdelením sa jeho právnym nástupcom vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá ju následne previedla na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.2.2020.

2. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyšiel bezo zvyšku z takto žalobcom tvrdeného skutkového stavu, aplikoval na vec ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 101, § 103, a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1, § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a právne posúdil vzťah strán ako záväzkový z úverovej zmluvy, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. OZ. Z prehľadu platieb zistil, že žalovaná splatila riadne a včas prvých 15 splátok, poslednú splátku zaplatila dňa 24.6.2016 a splátku splatnú 20.7.2016 už neuhradila, a preto sa s touto splátkou dostala do omeškania. Z uvedeného dôvodu žalobca zosplatnil celý dlh k 19.1.2017, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 24.1.2017. So zreteľom na ust. § 54a OZ súd ex offo posudzoval, či uplatnený nárok nie je premlčaný a dospel k záveru o jeho premlčaní. Vychádzajúc z ust. § 101 OZ a zo skutočnosti, že celý dlh sa stal zročným pre nespĺnenie splátky splatnej ku dňu 20.7.2016, podľa posúdenia súdu prvej inštancie od zročnosti tejto splátky začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula 20.7.2019. Pokiaľ žaloba bola podaná na súde 30.8.2019, bola podaná už po márnom uplynutí premlčacej doby, a preto súd uplatnenú pohľadávku z dôvodu premlčania žalobcovi nemohol priznať a žalobu z tohto dôvodu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní žalobca ťažiskovo vytkol napadnutému rozsudku nesprávnosť právneho posúdenia otázky premlčania uplatneného nároku. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ pri posudzovaní premlčania vyšiel z toho, že k začatiu plynutia premlčacej doby došlo od zročnosti prvej nezaplatennej splátky za mesiac júl 2016 (splatnej 20.7.2016) a táto uplynula 20.7.2019, a teda žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby. S uvedeným právnym posúdením sa nestotožnil dôvodiac, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t.j. prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu ust. § 565 OZ vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si určí sám. V tejto súvislosti odkázal na právny názor vyslovený v uzneseniach Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.8.2017 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.8.2017. Argumentoval tým, že z predpísaných 21 splátok (pozn. odvolacieho súdu, správne malo byť 84 splátok) evidoval úhradu 15 splátok a časti 16. splátky, teda žalovaná sa dostala do omeškania so 16. splátkou ako prvou celou neuhradenou splatnou dňa 20.7.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 11 bod 11.4 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako tri mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.10.2016, pričom trojročná premlčacia doba by uplynula až 20.10.2019 a keďže žaloba bola podaná pred týmto dátumom, jeho nárok nie je premlčaný. Akcentoval, že v zmysle zákona musel čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky poukázal na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.9.2016 (pozn. odvolacieho súdu správne malo byť 20.7.2016). Nakoľko žalovaná po výzve na zaplatenie nepodnikla kroky smerujúce k splateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. Pokiaľ veriteľ neuplatní právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre niektorú splátku do splatnosti nasledujúcej splátky, obnovuje sa mu uvedené právo v prípade každej splátky. Keďže v oznámení nie je uvedené, pre ktorú splátku bol dlh zosplatnený, veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky úver zosplatnil. Zdôraznil, že právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplatneniu, a preto nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade, ak by súd konštatoval, že zosplatnenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Z ust. § 101 OZ v spojení s ust. § 103 OZ vyvodil záver, že ak sa žalovaná dostala do omeškania prvýkrát so splátkou zročnou dňa 20.7.2016, nemohol by pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr 21.10.2016, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky. Uzavrel, že je neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Vytkol súdu, že jeho právne posúdenie premlčania má za následok skrátenie zákonom stanovenej premlčacej doby o tri mesiace, čo je narušením ústavnoprávneho princípu právnej istoty veriteľa v zmysle čl. 46 Ústavy SR, ktorý v dôsledku súdnej modifikácie jasného a zrozumiteľného zákonného ustanovenia je ukracovaný na svojich právach a nemôže tak očakávať spravodlivé a právne korektné rozhodnutie vo veci.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky premlčania uplatneného nároku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku

vyplýva, že súd prvej inštancie svoj záver o premlčaní vystaval na dvoch myšlienkových pilieroch. Ten prvý spočíval na predpoklade, že ak je dlžník v omeškaní so zaplatením viacerých splátok, je potrebné mať za to, že z pohľadu ust. § 103 OZ došlo k zosplatneniu úveru pre nezaplatenie najskôr zročnej splátky a ten druhý na názore, že od zročnosti tejto splátky plyní premlčacia doba vo vzťahu k celej zosplatnenej časti úveru. Odvolací súd takéto právne posúdenie veci považuje za nesprávne.

7. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

8. Podľa ust. § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky premlčania, správne vyšiel z cit. zákonných ustanovení, nesprávne ich ale interpretoval a v okolnostiach prípadu z nich vyvodil tiež nesprávne právne závery.

12. Podstata interpretačnej nesprávnosti súdu prvej inštancie má podľa názoru odvolacieho súdu pôvod v nevedomení si dosahu novozavedeného ust. § 53 ods. 9 OZ na usporiadanie vyplývajúce z úpravy ust. § 103 v spojení s § 565 OZ, ktoré v historických súvislostiach možno považovať za pôvodné (až na systematické zaradenie § 565), dlhodobou zaužívané a v právnej praxi jednotne chápané. Jeho podstata spočíva na dvoch základných premisách. Tou prvou je pravidlo, podľa ktorého veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 veta druhá OZ), z čoho vyplýva, že z hľadiska ust. § 103 veta druhá OZ sa môže stať dlh zročným vždy len z dôvodu nezaplatenia poslednej z už zročných splátok. To potom znamená, že zosplatnený dlh sa podľa tejto úpravy premlčuje od splatnosti v poradí poslednej (najneskôr zročnej) splátky, nech by už bol rozsah omeškania akýkoľvek, s tým, že skôr splatné splátky sa podľa prvej vety tohto zák. ustanovenia premlčujú samostatne vždy odo dňa ich splatnosti. Druhým významným prvkom usporiadania vyplývajúceho z kumulatívnej aplikácie ustanovení § 103 a § 565 OZ je, že predpoklad pre zosplatnenie úveru spočíva len v právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky. V tomto interpretačnom ponímaní, môže veriteľ v prvý deň omeškania dlžníka so zaplatením splátky vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a v tento deň si ho aj uplatniť na súde. Je preto len logické, že práve v tento deň podľa ust. § 103 veta druhá OZ začína plynúť premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnenej časti záväzku.

13. Otáznym teda je, či a ak áno, aký dosah na toto usporiadanie má ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré v prípade spotrebiteľských zmlúv zaviedlo podmienku pre aplikáciu ust. § 565 OZ, a teda pre právnu možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, v podobe tri mesiace trvajúceho omeškania s jej zaplatením. Súd prvej inštancie sa mylne domnieva, že to v prípade spotrebiteľských vzťahov nevyhnutne vedie k právnemu stavu, v ktorom sa splatnosť zosplatneného úveru časovo posúva ešte pred vznik právnej možnosti vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde. Takéto riešenie nereflektuje špecifikum podmienok zosplatnenia spotrebiteľských záväzkov oproti

stavu predpokladanému v ust. § 103 OZ, necitlivo vnáša do usporiadania pomerov medzi dodávateľom a spotrebiteľom zrejmu nelogickosť a časový paradox a prakticky skracuje zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba začína plynúť skôr než veriteľ môže nárok uplatniť na súde). Preto podľa názoru odvolacieho súdu nemôže právne posúdenie v takejto konštelácii v žiadnom prípade obstať. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že interpretáciu, ktorá je v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, medzi iným tiež i prílišný právny formalizmus, Ústavný súd SR považuje vo svojej judikatúre za nezlučiteľnú s ústavným právom na spravodlivý proces (porovnaj napr. jeho nález sp. zn. I. ÚS 357/2016 zo 14.9.2016).

14. Pri hľadaní racionálne udržateľného a zároveň spravodlivého interpretačného riešenia právnej situácie, ktorá nastúpila po zavedení ust. § 53 ods. 9 OZ, je potrebné mať na zreteli, že hoc sa to na prvý pohľad nemusí takto javiť, nesplnenie úverovej splátky, má z hľadiska naplnenia hypotézy ust. § 103 OZ v spotrebiteľských vzťahoch samo o sebe predsa len iný právny význam. Pokiaľ totiž uvedené zákonné ustanovenie vo všeobecnosti počíta so zosplatnením úveru z dôvodu nesplnenia splátky (v prvý deň omeškania so zaplatením splátky môže veriteľ zosplatniť úver a uplatniť si celú úverovú pohľadávku na súde), v prípade spotrebiteľských vzťahov sa k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 OZ (rovnako ako ani ust. § 565 OZ) explicitne nepočíta a z vyššie uvedených argumentov podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že ňou upravené usporiadanie nemožno na spotrebiteľské vzťahy bez logickej korektúry vzťahovať. Preto sa odvolací súd domnieva, že priama aplikácia tohto zákonného ustanovenia je na spotrebiteľské záväzky nepatričná a že je vhodnejšie s použitím ust. § 853 ods. 1 OZ spravovať sa ním len analogicky. Vzhľadom na uvedené podľa názoru odvolacieho súdu možno vyvodiť, že premlčacia doba vo vzťahu k zosplatnenej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť vždy tri mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Zároveň tento spôsob právneho posúdenia umožňuje vyriešiť interpretačnú dilemu tiež ohľadne použiteľnosti ust. § 565 veta druhá OZ, vylúčenie ktorého práve v spotrebiteľských vzťahoch paradoxne nedáva žiaden zmysel, nakoľko je pre spotrebiteľa celkom zrejme priaznivé, a to v tom smere, že právo zosplatniť úver môže veriteľ použiť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nielen splatnosťou ďalšej splátky, ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Inak povedané, rovnaké účinky, aké ust. § 103 OZ pripisuje nezaplateniu splátky a ust. § 565 OZ zročnosti splátky nasledujúcej, je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch, a teda v súvislosti s ust. § 53 ods. 9 OZ vidieť v spojení zročnosti splátky (nezaplatení splátky) a uplynutí určeného času pre možnosť zosplatnenia spotrebiteľského záväzku.

15. Po premietnutí týchto všeobecných východísk na posudzovanú vec odvolací súd, vychádzajúc zo zistenia, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil listom zo dňa 24.1.2017, preto uzavrel, že všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnenej časti úveru v danom prípade začala plynúť tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac október 2017 (20.10.2016) a nakoľko k uplatneniu nároku na súde dňa 30.8.2019 došlo ešte pred jej uplynutím (20.10.2019), k premlčaniu práva nedošlo a právne posúdenie tejto otázky súdom prvej inštancie je nesprávne. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, pokiaľ ide o prípadné skôr splatné splátky (zročné do 19.10.2016), pokiaľ také vyjdú v ďalšom konaní najavo, v ich prípade plynula premlčacia doba samostatne vždy od ich splatnosti podľa ust. § 103 veta prvá OZ.

16. Súd prvej inštancie vedený nesprávnymi právnymi úvahami ohľadne spôsobu posúdenia začatia plynutia premlčacej doby vo vzťahu k mimoriadne zosplatnenej časti spotrebiteľského záväzku, neustálil skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku. Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP neostávalo iné ako preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej a tiež v závislom výroku o trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku. K tomu vyvodí zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov, eventuálne umožní stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania, či už dôkazmi ktoré strany navrhli alebo ešte navrhnu v nastávajúcim priebehu konania, alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a

ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 CSP. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci (otázky premlčania práva) vyjde z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto uznesení, ktorým je viazaný (§ 391 ods. 2 CSP), sústreďí sa na konkrétny obsah zmluvných dojednaní, a tiež aj ich reálny dopad na vyváženosť posudzovaného právneho vzťahu strán v záujme dosiahnutia podstaty procesným poriadkom sledovaného cieľa civilného sporového konania, ktorým je ochrana zákonnosti, spotrebiteľské právo nevynímajúc a vysporiada sa s relevantnými námietkami a právnymi argumentmi sporových strán a po vyhodnotení vykonaných dôkazov vo veci opätovne rozhodne.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o nároku strán na náhradu trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.